

7153

JOHAN HARTMANN.

MUSIK

TIL

BALDERS DÖD,

HEROISK SYNGESPIL AF JOHANNES EWALD.

Forkortet Klaver-Udtog af Chr. Barnekow.



KJØBENHAVN.

SAMFUNDET TIL UDGIVELSE AF DANSK MUSIK.

1876.

Johan Ernst Hartmann var født i Gross-Glogau den 24de December 1726. En Broder til ham, veed man, blev i Schlesien og døde som en rig Mand i en anset Stilling. Selv droges han ind paa Kunstens uvisse, æventyrlige Vej, der omsider førte ham her til Landet. Hans Barndoms og Ungdoms Minder har imidlertid ingen Tradition bevaret. Først i Aaret 1754 omtales han som Violinist i Fyrste-Biskoppens Kapel i Breslau. Senere blev han Koncertmester ved det lille Hof i Rudolstadt ikke langt fra Weimar og derefter i det pløenske Kapel, hvorfra han forflyttedes til Kjobenhavn. Dette skal være sket i Aaret 1768, hvilket ogsaa passer med, at »Concertmeister Johann Hartmann« første Gang anføres i den danske Hof- og Statskalender for 1769.

Kapellet var dengang kun lille, 12 Mand stærkt, men modtog snart efter forskjellige Udvidelser, saa at det i 1771 havde naaet den dobbelte Størrelse: 4 Primo- og lige saa mange Sekond-Violiner, 2 Bratscher, 2 Violonceller, 2 Kontrabasser, 2 Fløjter, 2 Oboer, 2 Horn, 2 Fagotter og 1 Harpe, hvortil kom en Cembalist til Akkompagnementet; Kapelmestere vare Italienerne Sarti og Scalahrini. Det var et Hofkapel og dets Tjeneste Hof-tjeneste. Kongens Musikere mødte i Uniform, Sarti havde Rang med »Obrist-Lieutnanten«. Tjenesten krævede, at Hartmann og hans Kolleger snart maatte spille Menuetterne og Engelskdandsene ved et Hofbal, snart akkompagnere de italienske Sangere og Sangerinder paa Hoftheatret i Piccinnis, Sartil, Salieris og Hasses Operaer eller de franske Aktører i deres »Comédies mêlées d'ariettes«. Til Hoffets og Aristokratiets aandelige Fornødenheder hørte nemlig baade italiensk Opera og fransk Komédie.

Det, der gjør hin Periode interessant for vor Musikhistorie, er imidlertid ikke disse fremmede, indbyrdes saa forskjellige musikalske Skuespil, men Forsøgene paa, med dem for Øje og ved Poesiens Hjælp, at skabe en dansk Musikstil. Man kan nutildags strides om, hvorvidt det lykkedes; sikkert er, at der var en fuldt bevidst Stræben imod dette Maal. I denne Henseende kom Hartmann til at indtage en betydningsfuld Plads. Han fortsatte, hvad Scheibe havde begyndt. Hvad der ligger imellem denne gamle Mesters Kompositioner til de Ewaldske Kantater og Hartmanns Musik til »Balders Død«, er i sig selv uden Værd, om det end, især paa indirekte Maade, bidrog til at holde Sagen i Live.

Man kjender Bredals næsten rørende Iver for at frembringe Noget, hvortil han ikke havde mindste Talent, men som han saae, at Tiden krævede. I Sarti troede han at have fundet den musikalske Bistand, han søgte, til Udførelsen af sine Experimenter, — men vi maa henvise til Theaterhistoriens udførligere Fremstilling af de Begivenheder i Theatrets og den literære Verden, der gik forud for »Balders Død« og afgive de historiske Præmisses for dette Syngespil: Opførelsen af Bredals og Sartil »Tronfølgen i Sidon« og den hidsige »Tronfølgestrid« om Operaens Berettigelse, hvori der fægtedes ligesaa tappert med Næverne som med Mund og Pen; dernæst Wessels »Kjærlighed uden Strømper«, i hvis Arier Scalabrini med eller mod sin Villie parodierede sig selv og Sarti og forstyrrede de skønne Drømme om et dansk Syngespil i almindelig italiensk Smag, hvilket atter bevirkede, at man desto ivrigere kastede sig over de franske Syngestykker og søgte at tilegne sig Grétry, Philidor, Duni og Monsigny gennem Oversættelser og Bearbejdelser.

»Balders Død« skulde bringe det originale Syngespils faldne Aktier i Vejret, hvilket kun ufuldkomment var lykkedes Ove Mallings »Belsor i Hylten« med Musik af Zielcke, en af Kapellets dygtigste Kunstnere, og Sekretær Walters Musik til Favarts »Arsène«. Ewalds Digtning havde allerede i nogen Tid foreligget trykt. Men Musikken?

Sarti var falden som et Offer for den samme Hofrevolution, som bragte Struensee og Brandt paa Skafottet, og havde maattet forlade Landet. Scalabrini og siden Walter havde forgjæves anstrengt deres Hjerner med at løse denne Opgave. Først efter at Stykket i Februar 1778 var opført uden Musik, faldt Tanken paa Hartmann. En tjenstvillig Anmelders utidige og tankeløst overdrevne Enthusiasme i denne Anledning fremkaldte en offentlig Udtalelse af Hartmann, der, idet den oplyser om hans Stilling til dette store, for ham nye Foretagende, tillige giver os Billedet af en alvorlig, sandhedskjærlig og beskeden Kunstner: »Med største Forundring haver jeg læst det, hvad i Nr. 11 af den Nye kritiske Tilskuers for dette Aar, ved Bedømmelsen af den lyriske Komedie: det foregivne Hexeri, om mig er anført. »Maatte vi engang faa«, hedder det, »en lykkelig Musik, som Rygtet lover os, fra vor berømte Hr. Hartmann til den udødelige Balder, kan Danmark rose sig af at fremvise en Opera, som henrykker lige saa meget som tre Armider, ti Desertører og mer end hundrede af det almindelige Slags.« For saa vidt Forfatteren har gode Tanker om min Duelighed i Musiken, er jeg ham Erkjendtlighed skyldig, som jeg ogsaa bevidner ham herved. Men han maa tilgive mig, at jeg kan ikke gjøre det Samme i Henseende til den Ros, som han tilægner mig i Ligning af mit forventede Arbejde med andre Komponisters Stykker: efterdi jeg ikke kan anse den anderledes, end enten som en Virkning af en Overielse, eller som en Mangel af en tilstrækkelig Indsigt i Kompositionen af et Syngestykke, naar Musiken i Alt skal svare til dets Indhold, og i det, hvad der hører til dets Udførelse eller Exekution. Det har aldrig været min Hovedsag at befatte mig med at sætte Musiken til Syngesager, og Forfatteren har ikke hørt nogen Syngemusik af mig, hvoraf han kan dømme om min Styrke i denne Art af Musik i Ligning med andre Mesters Kompositioner. Jeg maa ogsaa oprigtig tilstaa, at dersom det kommer dertil, at jeg skal sætte en Musik til Balders Død, jeg vil holde mig for meget lykkelig, naar mit Arbejde kommer Musiken i Desertøren og i Særdeleshed i Armida noget nær, og er langt fra den Tanke, at det vil ligne, end sige overgaa den. Og skulde det end lykkes mig, at min Musik vilde være saa god og fortræffelig i sig selv, som den i Armida: saa turde jeg dog vel neppe vente, at den ved sin Opførelse vilde gefalde og indtage saa meget som Armida har gjort. Hvad for Syngestykker i Besynderlighed Forfatteren forstaaer ved dem af det almindelige Slags, veed jeg ikke; men det kan jeg sige med Sandhed, at iblandt dem, som næsten i ti Aar ere opførte her, foruden de alvorlige som Demetrio, Alcide al bivio og Alceste. findes mange, som f. Ex. la schiava riconosciuta, la sposa fedele, la buona figliuola, la Giannetta, la frascatana, la rencontre imprévue, le sylvain, og andre flere, hvoraf jeg vilde gjøre mig en stor Ære, dersom jeg havde komponeret dem. — Jeg finder det nødigt at give dette offentlig tilkjende, paa det at mine Bekjendter, Venner og Velyndere ikke ved min Stiltienhed maa tage Anledning at holde mig for saa forfængelig, at jeg skulde tro at fortjene den mig givne Berømmelse, og paa det, om jeg skulde paatage mig at sætte Musiken til Balders Død, Publikum ikke maa vente noget Større eller Fortræffeliggere, end hvad jeg er i Stand til at frembringe. For en Mand, som kjender sig selv, og som ikke er indtagen af sig selv, kan en overdreven Ros ikke andet være end ubehagelig, efterdi han maa anse den, enten som en Ironi, eller som en Følge enten af Smigren eller Partiskhed, eller Uvidenhed«.

Der nævnes her en Række Toneværker af Salieri (Armida) og Monsigny, Hasse og Gluck (Alceste, La rencontre imprévue), Piccini, Guglielmi, Anfossi, Paisiello og Grétry, blandt hvilke der kunde findes Forbilleder for enhver Nuance af det musikalske Udtryk fra den højeste tragiske Pathos til den mest overgivne Komik. Æmnet i »Balders Død« henviste Hartmann til den musikalske Tragedie, og maaske var ikke »Armida«, det beundrede Værk af en ungdommelig Italiener, der traadte i Glucks Fodspor, men selve denne store Dramatikers »Alceste«, der ligesom »Armida« gjentagne Gange var opført paa Hoftheatret i Saisonen 1774—75, det af de nævnte Stykker, hvis Aand mest levende føresvævede ham under Kompositionen af Musiken til »Balders Død«, hvilket lod sig forklare baade af en naturlig Sympathi og af den almindelige Opmærksomhed, som den berømte Strid mellem »Gluckister og Piccinnister« havde vakt for de Gluckske Ideer.

Vel det Meste af et Aar arbejdede Hartmann paa denne Komposition, der første Gang kom frem paa Scenen den 30te Januar 1779. Virkningen i Theatret beskrives som stor og gribende. Schulz, som iøvrigt først lærte Musiken at kjende i dens omarbejdede Form, der nedenfor vil blive omtalt, fremhævede, som Rahbek fortæller, navnlig den rædselsfuldt højtidelige Stemning, der herskede i Kompositionen fra Begyndelsen til Enden. Han karakteriserer ved en anden Lejlighed Hartmanns Musik til »Balders Død« som skreven i en ophøjet Stil og med ægte Glucksk Aand. »Overhovedet«, skriver han til Gerber, »var denne Mand et sandt Geni og havde Satsen med Alt,

hvad dertil hører, fuldkomment i sin Magt. Nogle flere literære Kundskaber, der vilde have lettet ham Ordenes rigtige Behandling, kunde man have ønsket ham selv, og hans Sangkompositioner noget mindre harmonisk Fyldte og noget mere Uddannelse fra Smagens Side, for at sætte dem ved Siden af det Bedste i deres Slags.»

Hartmanns næste store Værk var Musikken til Ewalds »Fiskerne«, opført første Gang den 31te Januar 1780. Ogsaa denne Komposition var fra først af tiltænkt en Anden, nemlig den sachsiske Kapelmester Naumann, som havde gjort Lykke i Stockholm med sin svenske Opera »Amfion«. Men Amfion, som Gustaf den Tredie henrykt kaldte ham, vilde eller turde ikke paatage sig Arbejdet, og man tyede atter til Hartmann. Herved maa dog bemærkes, at da der først blev Tale om, at Naumann skulde komponere »Fiskerne«, var Musikken til »Balders Død« endnu ikke opført. Det kunde ellers se ud som en Tilsidesættelse, at Hartmann saaledes atter ved denne Lejlighed kun stod som i Reserve, især da man veed, at personligt Hensyn og Sværmeri for fremmede Berømtheder dengang gjorde sig saa stærkt gjældende som nogensinde. Her skal anføres et Exempel, hvor dette var Tilfældet. I 1786, da Prindsesse Lovise Augusta skulde formæles med Prindsen af Augustenborg, vilde man endelig have Naumann, hvem tre Hoffer stredes om, og hvis danske Opera »Orfeus og Eurydice« nylig var bleven opført, til at komponere Festkantaten, uagtet han den Gang var rejst hjem til Dresden. Følgen var, at, da man skulde bruge Musikken, var kun første Del indtruffen. Anden Del maatte Hartmann i en Fart komponere, og i denne Skikkelse blev Formælingskantaten opført.

Beskæftigelsen med Musikken til »Fiskerne« og det lykkelige Udfald af dette Arbejde, i hvilket Hartmann efter Samtidens Dom viste sig som Ewalds herligste Kommentator, synes at have ført Komponisten tilbage til »Balders Død« udrustet med nye Kræfter, nye Ideer og Erfaringer. Aarene efter at »Fiskerne« var kommet paa Scenen, indbyder han nemlig til Subskription paa Klaver-Udtog baade af dette Syngespil og af »Balders Død«, det sidste »med en næsten paa ny dertil udarbejdet Musik«. Partitur og Stemmer i det kgl. Theaters Archiv vise ogsaa, at Musikken til »Balders Død« senere er bleven opført i den nye, bredere og fyldigere udarbejdede Skikkelse, som er lagt til Grund ved nærværende Udgave. For enkelte Nummeres Vedkommende kan der endog paavises tre forskellige Bearbejdelser. De omtalte Klaver-Udtog vides derimod ikke nogensinde at være udkomne, saa lidt som tolv nye Sinfonier eller, som de ogsaa kaldes, Sonater, der ved samme Lejlighed bebudedes.*) Kun enkelte udvalgte Stykker af Musikken til »Balders Død« og »Fiskerne« bleve siden trykte i 2det Bind af Schiørrings »Arier og Sange« (1789**), hvori ogsaa findes et Par Sange af Hartmanns andre Arbejder for Theatret, Musikken til det franske Syngestykke »Hyrdinden paa Alperne« (1783) og Birgitte Catharine Boyes heroiske Skuespil »Gorm den Gamle« (1785). Uffes Viser af det sidste Stykke »Røls Skattekonges fejg og ræd etc.« hørte længe til vore populære Viser og synges endnu. Komponisten har selv benyttet denne »yndede Kæmpeviser« som Thema i et Hefte Variationer for Klaver og Violin, der udkom hos Sønnichsen. Andre Visemelodier af Hartmann bleve optagne i Schiørrings »Selskabssange« (1785). Til La Bordes »Essai sur la musique« (1780) optegnede og meddelte han efter Opfordring endel gamle norske og islandske Folkemelodier.

Hartmanns Stilling var ikke misundelsesværdig, enten man ser hen til de knappe Indtægter eller til Beskaffenheden af det lille Kunstnersamfund, der udgjorde hans daglige Omgangskreds. Forholdene i Kapellet under Sarti, Scalabrini og dennes Efterfølger Wernicke havde udviklet sig paa en overordenlig uheldig Maade. Der blev nedsat en Kommission for at afhjælpe Manglerne, og denne gjorde sig megen Umage for at bevæge Naumann til at overtage Kapellet's øverste Ledelse. Dette kunde han imidlertid ikke bestemme sig til, men han vilde komme og ordne det og bringe det paa en anstændig Fod. Efter hans Beskrivelse var det i den elendigste Forfatning. »Kronprindsen indrømmede selv, at uagtet han ikke var nogen Kjender eller stor Ynder af Musik, indsaar han alligevel, at hans Faders Musik var slet, rent ynkelig, og det vilde være bedre, om Kongen aldeles ikke havde nogen Musik end en saa slet.« Paa fem, sex forløjnsfulde Mænd nær, bestod Kapellet nemlig af uduelige og usædelige Mennesker, som man havde antaget uden Prøve og Valg, og som havde sneget sig ind ved Protektion og Bestikkelse. Ved Reorganisationen i Vinteren 1785—86 kom Kapellet til at bestaa af 40 Medlemmer. Wernicke gik af, og

*) En ældre Symfoni af Hartmann skal være stukken i Amsterdam 1777.

***) Blandt de der optagne Musikstykker af »Fiskerne« er ogsaa en Omarbejdelse af Rogerts allerede da almindelig udbredte Melodi til »Kong Christian stod ved højen Mast«. Denne Hartmannske Variant gik ikke i sin Helhed over i Folkemunde, men synes dog at have medvirket til at give Nationalmelodien dens endelige Form.

paa Naumanns Anbefaling blev derefter Schulz kaldt hertil som Kapelmester. I de senere Aar af sit Liv kom Hartmann saaledes til at virke sammen med denne lige saa elskelige som indsigtfulde Kunstner. Ligeledes havde den unge Kunzen allerede da taget Ophold i Kjøbenhavn.

Der kan nævnes flere Kantater af Hartmann, opførte af forskjellige musikalske Selskaber, f. Ex. »I Helligdommens klare Flammer etc.« af Chr. Hertz, en anden, opført i »Det forenede musikalske Selskab« paa Kongens Fødselsdag 1792 — en ældre Musik med nye Ord — ligeledes af Hertz. Texterne til disse ere bevarede, Musiken næppe. Nogle faa større og mindre Brudstykker er visnok Alt, hvad der nu er tilbage af denne Art. Der var i de Dage et sandt Raseri for Koncerter. Hoffet havde om Sommeren paa Fredensborg to Koncerter om Ugen. Om Vinteren holdtes kun nogle Passionskoncerter i »Apartement-Salen« paa Christiansborg. Men saa var der Musikforeningerne og Klubberne. Det var Klubbernes Tid, og hver af dem havde gjerne sin ugenlige Koncert, saa det var ingen Overdrivelse, naar der blev paastaet, al man i Kjøbenhavn kunde gaa paa Koncert hver eneste Aften hele Vinteren igjennem. Hartmann dirigerede i 1783, og uden Tvivl flere Aar, den ugenlige Koncert i Giethusets Sal, »Concert noble«, den fornemste og brillianteste af dem alle. Vinteren 1784—85 førte han an i »Det harmoniske Selskab«, hvis Koncerter i denne Saison af alle ægle Kjendere bleve betragtede som de første i Byen. I Orchestret, som var betydelig stærkere besat end Kapellet, sad dettes Kunstnere Side om Side med Professorer og Kammerherrer. Desuden medvirkede Theatrets Sangere og Sangerinder. Utilstrækkeligheden af de kunstneriske Kræfter, der raadedes over, Koncerternes Hyppighed og den gennemgaaende Sammenblanding af kunstneriske og selskabelige Formaal gav maaske mange af disse Musikopførelser et noget diletfantagtigt Præg. Men der var en Frejdighed og Lyst til at følge med Tiden, som gjorde overbærende mod Manglerne ved Udførelsen. Et Værk, som havde gjort Opsigt i Paris eller London, vilde man hellere høre middehnaadig gjengivet, end slet ikke kjende det. Man veg ikke tilbage for de største Opgaver. Saaledes blev Musiken til Sacchunis Opera »Renaud« opført paa en af Giethuskoncerterne i 1786. Aar 1791 gav »Kronprindsens Klub« Glucks »Orfeus«. Andre Koncertprogrammer optages af store Brudstykker af Glucks »Armide« og »Iphigénie en Tauride« (1787), af Piccinnis Opera af samme Navn, hans »Roland« og »Atys«. Paa Faste koncerterne var den italienske og tydsk-italienske Kirkemusik repræsenteret ved Oratorier af Jomelli og Salieri, Hasse og Naumann. En Gang, i 1786, vovede »Det harmoniske Selskab« sig endog ind paa Udførelsen af Händels »Messias«. Ideen udgik fra Hartmann. »Koncertmester Hartmann sagde til K. (Kunzen),« hedder det i en Beretning herom, »at man havde læst i Aviserne om, hvor prægtigt de Händelske Kompositioner vare blevne opførte i London, og hvor store Virkninger disse Gøniets og Flidens Mesterværker havde øvet paa Tilhøremnes Ører og Hjerter. Man havde derfor besluttet ogsaa her at give hans »Messias«, for at høre, hvilke Virkninger den maatte frembringe, naar den blev slet opført.« Det blev den, og Virkningen var derefter; men Ideen vidner ligefuldt om Hartmanns Interesse for det Store, Dybe og Ædle i hans Kunst.

Som Koncertspiller optraadte Hartmann baade ved Hoffet og paa Theatret, vel ogsaa i Musikforeningernes Koncerter, og han omtales som en betydelig Kunstner paa sit Instrument. Meddelelsen af disse biografiske Notiser erindrer at have set en Violinkoncert af ham i Manuskript i et herværende privat Bibliothek. Professor Lem, en af de største Violinvirtuoser, vi have havt, skyldte ham sin første Uddannelse. Schall nød en kort Tid hans Undervisning i Komposition.

Man faar af de mangelfulde Efterretninger om Hartmanns Liv det Indtryk, at Komponisten til »Balders Død« og »Fiskerne« ikke var stort lykkeligere her i Verden end deres af Livets Storme saa sørgelig medtagne Digter. Finere Naturer ville have Solskin og blide Kaar for at udfolde sig; men det havde Hartmann ikke. Der tales om en ugunstig Skæbne, som hindrede ham i at udrette alt det for Kunsten, som hans Geni gav Ret til at vente, men det forties, hvori denne Skæbnens Ugunst bestod. Maaske var det fra først af uheldige økonomiske Forhold, som Omsorgen for en ret talrig Familie maatte gjøre endnu pinligere, der forbitrede ham Livet og lammede hans Virksomhed; thi saa Meget veed man, at han døde i Fattigdom. Nedtrykt af Modgang og Bekymringer og uskikket til at varetage sin tidligere Embedsgjerning levede han sin sidste Tid og døde den 21de Oktober 1793, henved 67 Aar gammel. — Det var en smuk Tanke af Schulz at aabne Koncerlen i Slotskirken til Fordel for Kapellet Enkekasse Skærlørsdag 1793 med en Musik af den gamle Koncertmester, der stundede til Hvile: »Jesu Døds-Angest i Urtegaarden«, en Passionssang af Edvard Storm; ogsaa »Det harmoniske Selskabs« Faste-koncert bragte et Slykke af Hartmann: »Forløserens Død, Opstandelse og Himmelfart« af C. Hertz. Efter

Skik og Brug stroede en af Hartmanns Venner nogle poetiske Blomster paa hans Grav, af hvilke disse to Linier bør tages med her som Træk af et Billede, Tiden ellers næsten ganske har udvisket:

»Du warst fromm, warst gut und bieder,
Fromm als Vater, fromm als Mann.«

Hartmann var gift med Margarethe Elisabeth Wilken, en Datter af Guldsmed Wilken i Plöen. Han efterlod sig flere Børn, af hvilke to bleve Musikere. En Kantate af Johan Ernst Hartmann den Yngre opførtes 1789 i »Musikens Dyrkeres og Elskeres Selskab«. Denne Søn var først Organist ved Frederiks tyske Kirke paa Christianshavn og blev siden Kantor ved Roskilde Domkirke. Den anden, August Vilhelm Hartmann, var ved Faderens Død endnu i en ung Alder. Schall tog sig af ham, underviste ham og fik ham ind i Kapellet som Violinist, fra hvilken Stilling han gik over til at blive Organist og senere Kantor ved Garnisons Kirke. Han var Fader til J. P. E. Hartmann.

V. C. R.

INDHOLD.

	Side
Nr. 1. Duet: Egn, som tryk af stolte Fjelde	1.
- 2. Arie: Taare, sig, hvorfor du rinder	5.
- 3. Arie: Et Egeru, som leger	8.
- 4. Arie: Vrede, naar din Ild kun ulmer	14.
- 5. Terzet: Over Bjerg, over Dal	18.
- 6. Duet: Kun Trælle kan frygte	29.
- 7. Arie: Lad Klipper sitre	34.
- 8. Terzet: Buldrende brole Nastronds Flammer	38.
- 9. Arie: Først blænder Haabets Glands vort Oje	41.
- 10. Arie: O himmelske Magter	44.
- 11. Finale: Tordner, brøler! Storme, tuder!	47.

BALDERS DØD

af
JOH. HARTMANN.

№1: DUET.
(1. Akt; 1. Scene.)

Allegro.

PIANO.

f *fp*

Led. * Led. * Led. * Led. *

Balder.

Egn, som stolt af tryg - - ge

fp *fp* *fp* *f* *mf*

Led. * Led. * Led. * Led. * Led. * Led. *

Fjel - de ro - lig trod - ser Him - le - - ne!

p *cresc.* *mf* *f marcato*

Led. *

Thor.

Vis - - dom, Dyd og Mod og Væl - - de

p *Bl.* *Str.* *Bl.* *cresc.*

Led. * Led. * Led. * Led. *

spaar du di - ne Dyr - ke - re, spaar du di - ne

p *mf* *Bl.* *mf* *p* *cresc.*

Led. *

Dyr - ke - re, spaar du di - ne Dyr - ke - re.

mf *p* *Viol.*

Led. *

Balder.
O - dins rø - de Pi - le gli - de mat - te

f *p* *f* *p* *f* *p* *f* *p*

Led. *Viol.* *

fra din haar - de Si - de, So - len smel - ter ej din Sne.

f *p* *f* *p*

Led. *

Thor.
Prøy, om Kam - pens Bul - der skræk - ker, om den kjæl - ne

sp *cresc.*

Led. *Led.* *Led.* *

D. M. IX.

Vel - - lyst svæk - ker dem, som bo paa Klip - - per -

tr

mf *f* *f*

*Leo.** *Leo.** *Leo.**

ne, dem, som bo paa Klip - per - - ne!

mf *dim.*

Un poco più allegro. Balder.

Egn, som stolt af tryg - ge Fjel - de

Egn, som stolt af tryg - ge Fjel - de

Un poco più allegro.

Viol. 1.

Viol. 2. *mf*

ro - - lig trod_ser Him - le - ne, ro - - lig trod_ser Him - le - ne!

ro - - lig, ro - - lig trod_ser Him - le - ne, ro - - lig trod_ser Him - le - ne!

cresc. *f* *p*

Vis - dom, Dyd og Mod og Væl - de, og Mod og Væl - de, Vis - dom, Dyd,

Vis - dom, Dyd og Mod og Væl - de, og Mod og Væl - de, Vis - dom,

mf *p* *crese.*

Dyd og Mod, Mod og Væl - - - - de spaar du,

Dyd, Dyd og Mod og Væl - - - - de spaar du, *crese.*

f *dim.* *pp*

spaar du, spaar du di - ne Dyrke - re, spaar du di - ne

spaar du, spaar du di - ne Dyrke - re, spaar du di - ne

p *mf* *f*

Leo. * Leo. *

Dyr - ke - re, spaar du di - ne Dyr - ke - re, spaar du di - ne

Dyr - ke - re, spaar du di - ne Dyr - ke - re, spaar du di - ne

p *mf* *f*

Dyr - ke - re .

Dyr - ke - re.

fz fz fz tr

f

1 2 3

Leod. * Leod. * Leod. * Leod. *

Andante con moto.
Nº 2. ARIE.
 (1. Akt, 2. Scene.)

Viol.

mf dolce

f p

f p

mf

Cor.

Leod. *

Balder.

Taa - re, sig, hvorfor du rin - der paa den Stol - tes ble - ge

cresc.

p

f p

f p

Leod. *

Kin - der ved et u - - be - sjæ - - let Ler, ved et u - - be - sjæ - let Ler?

pp

p

Grunne, lad — lad af, lad

poco a poco crescendo

af at græ-de! Ak, du spil-der kun din Smer-te! Det af

p cresc. p

Sorg be-spænd-te Hjer-te, som din Med-ynk skul-de glæ-de, ak, det Hjer-te slaar ej

mer! ak, det Hjer-te slaar ej mer!

f p f p mf

Taa-re, sig, hvor-for du rin-der paa den Stol-tes ble-ge Kin-der ved et

p

u - he - sjæ - let - Ler? Grum - me, lad -

pp *p* *fz* *dolce* *Ob.* *Viol.*

Leo. *

lad af at - græ - de! Ak, du spil - der kun din Smer - te! Det af

p

Sorg be - spænd - te Hjer - te, som din Med - ynk skul - de glæ - de, som din Med - ynk skul - de

p *fz* *rit.*

glæ - de, ak, det Hjer - te slaar ej mer! ak, det Hjer - te slaar ej mer!

pp *cresc.* *f p*

f p *mf* *cresc.* *tr*

Leo. *

№3. ARIE.

(1. Akt, 5. Scene.)

Allegro non troppo.

Hother.

sni - ger, og løf - ter sit Spyd,

f *tr.* *tr.* *tr.*

Leg. * *Leg.* * *Leg.* *

og svul - men - de sti - ger, og svul - men - de sti - ger, og

p *p* *p*

svul - men - de sti - - - ger hans Hjer - te for Fryd, hans Hjer - te for

f *p* *f* *p*

Leg. * *Leg.* *

Fryd, hans Hjer - te for Fryd.

crese. *f* *tr.* *tr.* *tr.*

Leg. * *Leg.* * *Leg.* *

tr. *tr.* *tr.* 0

Cor.

Leg. *

hel - - - di - ge Jagt! o hel - - - di - ge

cre - - scen - do *f* *dim.* Bl. Cor. *p*

Fag. *f*

Jagt! Nu frisk, u - for -

cre - - scen - do *f* *dim.* *p* Bl. Str. *f* *p* Bassi.

Ped. *

sagt! hist er han, giv Agt! en Mand - bjørn,

f *p* *f* *p* *resc.* *f* *p* Fag. Str. *f*

Ped. *

en Mand - bjørn! Hist er han,

p *f* Bl. *mf* *tr.*

Fryd! *tr.* lif - li - - ge Lyd! han kom - mer, den stor - ste, som

faldt for mit Spyd! *tr.* O Sko - - ve - nes Fyr - - ste, lyk -

cre - scen -

Led. * Led. * Led. *

sa - - li - ge Jæ - ger! *mf* O hel - - di - ge Jagt! *f* Nu frisk, u - - for -

do

sagt! hist er han, giv Agt! *mf* Hvor er han, den Grum - me? hvor

fag. *f* *mf*

er han, den Grumme? Hvo

hør - - te ham hrum - me? hvo

hør - - te ham hrum - - me? Han ti - er, og rø - rer kun

Gre - ne - - ue svagt. En Ras - - len for - - fø - - rer den

dri - - sti - - ge Jæ - - ger, og det, som han hø - - - rer, er

p *f*

Leod. *

Bla - - de - - nes Lyd, som Vin - - den be - - væ - - ger, som

p *f* *p* *crese.*

Leod. *

Vin - - den be - - væ - - ger.

f *tr.* *tr.* *tr.*

Leod. * Leod. * Leod. *

tr. *mf* *cre - - scen - - do* *f*

Leod. * Leod. *

№ 4. ARIE.
(1. Akt, 7. Scene.)

Lento.

First system of piano accompaniment. The music is in 3/4 time and B-flat major. It features a melody in the right hand and a bass line in the left hand. Dynamics include *f* and *p*.

Nanna.

Second system featuring the vocal line and piano accompaniment. The vocal line begins with the lyrics "Vre - de, naar din lld kun". The piano accompaniment continues with a steady accompaniment pattern. Dynamics include *f*, *fz*, and *p*.

Third system featuring the vocal line and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics "ul - mer, kyæ - - - le Taa - - - rer, Taa - rer den end - nu!". The piano accompaniment features a more active accompaniment pattern. Dynamics include *cresc.*, *mf*, and *dim.*

Fourth system featuring the vocal line and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics "Dog den bræn - der! kan de sva - ge hol - - de lu - - - ens". A Violin part is indicated by "Viol." above the vocal line. The piano accompaniment continues. Dynamics include *cresc.* and *And. **.

Fifth system featuring the vocal line and piano accompaniment. The vocal line continues with the lyrics "Magt til - - ba - - ge? Di - - ne vil - de,". The piano accompaniment continues. Dynamics include *mf*, *dim.*, *f*, and *p*.

grum - - me, grumine Flam - mer næ - - res af den

Ob. Fl.

f *p* *p*

Leod. *Leod. *Leod. *

Elsk - - - tes Jam - mer, pu - - - stes op af

Viol. 1. Viol. 2. Ob.

cresc. *p*

Leod. *Leod. *

kjæl - ne, kjæl - ne Skrig, pu - - - stes op

p

Leod. *Leod. *

af kjæl - ne Skrig, af

cresc.

Leod. *Leod. *Leod. *

kjælne, kjæl - ne Skrig.

tr *mf* *f* *mf* *p*

Leod. *

Graad, hvor af — hvor af mit Øj_e svul_mer, sva — — ge

Viol.
dolce

Leo. * * * *Leo.* *

Graad, sva — — ge Graad, sva — — ge Graad, hvad

Viol.
Fl.

Leo. * * * *Leo.* * * * *Leo.* * * * *Leo.* * * * *Leo.* *

vil da du? hvad vil da du? hvad vil, hvad vil da du?

mf *mf* *Ob.* *Fl.*

sva — — — ge Graad, hvad vil, hvad vil da du?

Leo. * * * *Leo.* *

crese.

O hold in - - de, spild - - - te Kla - - ge!

mf *cresc.*

lad mit Hjer - - te, mit Hjer - te, Hjer - te gjem - me dig! lad mit

p *cresc.* Fl. Ob.

Led. * Led. * Led. *

Hjer - - te, Hjerte gjem - - me dig!

p *cresc.*

Led. * Led. * Led. *

f *p* *f* *p* *f*

Led. *

Nº5. TERZET.

(2. Akt, 1. Scene.)

Allegro. De tre Valkyrier.

Sopr. 1. 0 - ver Bjerg, o - ver

Sopr. 2. 0 - ver Bjerg, o - ver

Alt. 0 - ver Bjerg, o - ver

Allegro. 0 - ver Bjerg, o - ver

Dal, o - ver bru - - - sen - de Søer, o - ver

Dal, o - ver bru - - - sen - de Søer, o - ver

Dal, o - ver bru - - - sen - de Søer, o - ver

bru - - - sen - de Søer u - - træt - - te - de svin - ger Val -

bru - - - sen - de Søer u - - træt - - te - de svin - ger Val -

bru - - - sen - de Søer u - - træt - - te - de svin - ger Val -

hal - - li - ske Møer, u - træt - - te - de svin - ger Val - hal - - li - ske Møer de
 hal - - li - ske Møer, u - træt - - te - de svin - ger Val - hal - - li - ske Møer
 hal - - li - ske Møer, u - træt - - te - de svin - ger Val - hal - - li - ske Møer

f p f p f p f p f p f p

Led. * Led. * Led. * Led. * Led. * Led. *

blo - - - di - ge Vin - ger, de blo - - - di - ge Vin - ger,
 de blo - - - di - ge Vin - ger, de blo - - - di - ge
 de blo - - - di - ge Vin - ger, de blo - - -

mf tr. tr. tr.

Led. *

de blo - - - di - ge Vin - ger, de blo - - di - ge Vin - ger.
 Vin - ger, de blo - - di - ge Vin - ger, de blo - - di - ge Vin - ger.
 - di - ge Vin - ger, de blo - di - ge Vin - ger, de blo - di - ge Vin ger.

tr. cresc. f mf p

f Dør! dør! dør! kæm - per og dør!

f Dør! dør! kæm - per og dør! kæm - per og dør!

f Dør! kæm - per og dør! kæm - per og dør! kæm - per og dør!

f p *mf* *f p* *mf* *f p* *mf* *f*

Leo. *

kæm -

kæm -

kæm -

f *f* *f* *f*

Leo. * *dim.* Leo. * Leo. *

- per og dør! er det Bud_skab, er det Budskab, de bringer.

- per og dør! er det Bud_skab, er det Budskab, de bringer.

- per og dør! er det Bud_skab, er det Budskab, de bringer.

f *p* *f* *p* *pp*

Ej Sot - - - tesengs Kval,

Ej

f *p* *cresc.* *mf* *dim.*

Hun - - ger, ej Sot - - - te_sengs

Ej Fæng - - sel, ej Fæng - -

mf *dim.* *f* *ped.* *

Kval,

ger,

sel,

sempre f

men Hel - te - nes Læng - sel, men Ba - nesaar brin - ger, men Ba - nesaar brin - ger, men

men Hel - te - nes Læng - sel, men Ba - nesaar brin - ger, men

men Hel - te - nes Læng - sel, men

Ba - ne - saar brin - ger, men Ba - ne - saar brin - ger Val - hal - li - ske Møer, Val -

Ba - ne - saar brin - ger, men Ba - ne - saar brin - ger Val - hal - li - ske Møer, Val -

Ba - ne - saar brin - ger, men Ba - ne - saar brin - ger Val - hal - li - ske Møer, Val -

hal - - - - - li - ske Møer, Val - - hal - - - - - li - ske

hal - - - - - li - ske Møer, Val - - hal - - - - - li - ske

hal - - - - - li - ske Møer, Val - - hal - - - - - li - ske

Leo. * Leo. * D. M. IX. Leo. * Leo. *

Mær, o-ver Bjerg, o-ver Dal, o-ver Bjerg, o-ver Dal,
 Mær, o-ver Bjerg, o-ver Dal, o-ver Bjerg, o-ver Dal,
 Mær, o-ver Bjerg, o-ver Dal, o-ver Bjerg, o-ver Dal,

cresc. *mf* *f* *p* *cresc.* *mf* *f* *p*

o-ver bru-sen-de Søer, paa blo-di-ge Vin-ger, paa
 o-ver bru-sen-de Søer, paa blo-di-ge Vin-ger, paa
 o-ver bru-sen-de Søer, paa blo-di-ge Vin-ger, paa

cresc. *mf* *f* *p*

blo-di-ge Vin-ger, paa blo-di-ge Vin-ger. Den
 blo-di-ge Vin-ger, paa blo-di-ge Vin-ger.
 blo-di-ge Vin-ger, paa blo-di-ge Vin-ger.

mf *f* *p* *mf* *f* *f*

bra-gen - de Lyd af blin-ken - de Spyd, af blin-ken - de Spyd er min e - ne - ste Fryd.

f marc.

De Dø - en - des Røst, det ral - len - de

Fag. 1. Ob.
Fag. 2.
mf *f* *mf*
Led. *

Bryst er min kjæ - re - ste Lyst.

De hvi - nen - de

p *f* *mf* *p* *f*

Skrig ved Kæm-per-nes Lig, de kun ro-li-ge

fz *p* *f* *p* *f* *p*

ob.

Led. * Led. * Led. * Led. *

Dør! dør!

Dør! dør!

mig. Dør! dør!

f *p* *f* *p* *f* *p*

Led. * Led. * Led. *

dør! kæm-per og dør!

dør! kæm-per og dør!

dør! kæm-per og dør!

f *p* *rit.*

Led. * Led. *

a tempo.

O - ver Bjerg, o - ver Dal, o - ver

O - ver Bjerg, o - ver Dal, o - ver

O - ver Bjerg, o - ver Dal, o - ver

a tempo.

p *f* *p* *f*

Leo. *

bru - sen - de Søer, o - ver bru -

bru - sen - de Søer, o - ver bru -

bru - sen - de Søer, o - ver bru -

p *f* *p* *f*

Leo. *

- sen - de Søer u - træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Møer, u -

- sen - de Søer u - træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Møer, u -

- sen - de Søer u - træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Møer, u -

f *p* *f* *f p* *f p* *f p* *f p*

Leo. * Leo. * Leo. D.M.IX. * Leo. * Leo. * Leo. *

træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Moer de blo - - - di - ge

træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Moer de blo - - -

træt - te - de svin - ger Val - hal - li - ske Moer de

f p *f p* *f p* *f p* *mf* *tr.*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Vin - - ger, de blo - - - di - ge Vin - ger.

- di - ge Vin - - ger, de blo - - di - ge. Vin - ger.

blo - - - di - ge Vin - - ger, de blo - - di - ge Vin - ger.

b^{tr.} *tr.* *cresc.*

Dør! dør! dør! kæm - per og

Dør! dør! kæm - per og dør! kæm - per og

Dør! kæm - per og dør! kæm - per og dør! kæm - per og

f p *mf* *f p* *mf* *f p* *mf*

Leo. * Leo. * D.M. IX. Leo. *

Musical score for the first system. It consists of three vocal staves and a piano accompaniment. The vocal parts have lyrics: "dør!" and "kæm". The piano part is marked with a forte *f* dynamic and includes the instruction "Led." with an asterisk.

Musical score for the second system. It consists of three vocal staves and a piano accompaniment. The vocal parts have lyrics: "- per og dør! er det Bud-skab, er det Bud-skab, dim." The piano part includes dynamics *f*, *p*, and *dim.*, and the instruction "Led." with an asterisk.

Musical score for the third system. It consists of three vocal staves and a piano accompaniment. The vocal parts have lyrics: "de brin - ger." The piano part includes dynamics *p*, *f*, and *pp*, and the instruction "Led." with an asterisk.

Nº 6. DUET.

(2. Akt, 4. Scene.)

Andante.

Nanna.

Hother.

Ah, Hel-ten kan dø, ah, Hel-ten kan dø!

Kun Trælle kan fryg-te.

Fl.

Viol.

Leo. *

Leo. *

Saa græ - der hans

Saa le - ver hans Ryg-te, saa æ - res hans Mø.

cresc.

Leo. *

Leo. *

Mø.

Hun græ-der!

og græ-der.

Hun æ - res!

hun æ - res!

Saa

Leo. *

Leo. *

Saa trø - ster hans Rygte, saa trø - ster hans
 trø - ster hans Ryg - te den græ - den - de Mø. Saa trø - ster hans Rygte, saa trø - ster hans

p

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Ryg - te, saa trø - ster hans Ryg - te den græ - den - de Mø, saa trø - ster hans
 Ryg - te, saa trø - ster hans Ryg - te den græ - den - de Mø, saa trø - ster hans

mf

Leo. * Leo. *

Ryg - te den græ - den - de Mø.
 Ryg - te den græ - den - de Mø.

crese. *p dolce*

Leo. *

Ak, om du nu fal - der? Da skal jeg for -

Og om jeg nu faldt, og om jeg nu faldt?

mf *p*

tæ - res af na - gen - de Smerte.

Men om jeg van - æ - res, da 'bri - ster dit Hjer - te.

mf *dim.*

Led. * Led. * Led. *

Hvad har jeg til - - ba - ge? Kun Læng - sel og

Min Kjækheds Er - in - dring.

cresc. *p* *mf* *p*

Led. * Led. * Led. *

Kla - ge. Ak, om du nu fal - der? Ak,

Mit Navn er din Lin - dring. Og om jeg nu faldt?

poco f *p* *poco f*

om du nu faldt, da skal jeg for - tæ - res af Længsel og Kla - ge.

dim. *p* *pp*

Mit Navn er til - ba - ge, mit Navn er til - ba - ge. Men

crese. *mf*

2 3 4

Led. * Led. *

Kun
om jeg van-æ-res, men om jeg van-æ-res, da ta-ber du Alt. Kun

cre- *scen-* *do* *f marcato* *p*

♩ *Leo.* *

Træl-le kan frygte. Naar Hel-ten skal do, da trø-ster hans Ryg-te den græ-den-de

Træl-le kan frygte. Naar Hel-ten skal do, da trø-ster hans Ryg-te den græ-den-de

mf

♩ *Leo.* * ♩ *Leo.* * ♩ *Leo.* * ♩ *Leo.* *

Mø, da trø-ster hans Ryg-te den græ-den-de Mø.

Mø, da trø-ster hans Ryg-te den græ-den-de Mø.

mf *eresc.* *p* *rit.*

♩ *Leo.* * ♩ *Leo.* * ♩ *Leo.* * ♩ *Leo.* * ♩ *Leo.* * ♩ *Leo.* *

Nº 7. ARIE.

(3. Akt, 1. Scene.)

Allegro furioso.

First system of piano accompaniment. Treble and bass staves. Dynamics: *f*, *fz*, *mf*, *cresc.*. Pedal markings: *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

Second system of piano accompaniment. Treble and bass staves. Dynamics: *f*, *mf*, *cresc.*, *f*, *mf*. Pedal markings: *Ped.* * *Ped.* *

Third system of piano accompaniment. Treble and bass staves. Dynamics: *cresc.*, *f*, *mf*, *cresc.*. Pedal markings: *Ped.* * *Ped.* *

Fourth system of piano accompaniment. Treble and bass staves. Dynamics: *f*, *marcato*. Pedal markings: *Ped.* * *Ped.* * *Ped.* *

Vocal part and piano accompaniment. The vocal line is on a single staff with the label "Hother." above it. The piano accompaniment is on two staves. Dynamics: *Lad*. Pedal markings: *Ped.* * *Ped.* *

Klip - per sit - re, naar Stor -

fz *mf* *cresc.* *f* *mf*

Led. * Led. *

- men

cresc. *f* *mf* *cresc.*

Led. * Led. * Led. * Led. *

brø - ler, og Tord -

f *mf*

- ner knit - re;

cresc. *f*

min Sjæl er kjæk! min Sjæl er kjæk! min Sjæl er kjæk!

marcato

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

min Sjæl er kjæk!

f

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Ah det, jeg

f

Leo. * Leo. * Leo. *

fø - - ler, er mer end Tor - den, er mer end

cresc. *fz mf* *cresc.* *fz mf*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Tor - - den, end Storm

cresc. *f* *cresc.*

fra Nor - den,

f *cresc.* *f* *dim.*

Leo. *Leo. *

er mer end Skræk, er

p *cresc.* *f*

Leo. *

mer, er mer end Skræk, er mer end Skræk, er

p *pp* *p*

Leo. *Leo. *Leo. *

mer end Skræk!

mf *ff* *f*

Leo. *Leo. *Leo. *Leo. *

marcato

Leo. *Leo. *Leo. *Leo. *

D. M. IX.

N^o 8. TERZET.

(3. Akt, 2. Scene.)

Con moto.
De tre Valkyrier.

Den Første.

Sopr. 1.

Bul - dren - de brø - le Na - strouds Flam - mer; Dy - - be - ne fø - le Val - hals Mø.

B1.
mf

Den Anden.

Sopr. 2.

Syov - le - de Lu - e, for hvis Bra - gen A - ser - ne grn - e, Skæb - uen ad - lyd!

Den Tredie (Rota).

Alt.

Gif - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - hals Mø!

f

Alle Tre.

Gif - - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - hals Mø!

Gif - - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - hals Mø!

Gif - - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - hals Mø!

mf *f*

gif - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - - hals Mø!

gif - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - - hals Mø!

gif - ti - ge Flam - mer, hær - der et Spyd for Val - - hals Mø!

mf

Den, som det ram - mer, den skal dø!

Den, som det ram - mer, den skal dø!

f

Den, som det ram - mer, den skal dø!

Den, som det ram - mer, den skal dø! Den, som det ram - mer, den skal dø!

Den, som det ram - mer, den skal dø!

mf *f*

Meno mosso.
Alle Tre.

I Saft af Ru - der og Fir - blads - Klø - ver, i Marv af Bjør - ne, og

p

Leo. *

Blod af Trol - de, og sprag - let Ed - der skal Spy - det kø - les, tre Gan - ge

Leo. *

kø - les af Na - strondsFlammer, til Val - hals Mø!

f

Leo. *

Tempo I!

Den, som det ram - mer, han skal dø!

mf

f

Den, som det ram - mer, han skal dø!

Den, som det ram - mer, han skal dø! Den, som det ram - mer, han skal dø!

Den, som det ram - mer, han skal dø!

mf *f*

№ 9. ARIE.

(3. Akt, 5. Scene.)

Andantino cantabile.

Balder.

Først blæn - der

Viola Fag.

p

Haabets Glands vort Øj - e, da sy - nes Al - ting blidt og trygt.

poco f

De mat - - - te Straa - - - ler skal snart for - gaa, som

Led. * *Led.* * *Led.* * *Led.* *

Øj - et taa - - -

Led. * *Led.* * *Led.* *

- ler at stir - re paa. Be - se vi

Led. * *Led.* * *Led.* *

Haa - - - bet alt - - - for

Led. *

nøj - e, for - svin - der det i

p

Ped. *

Tvivel og Frygt! Be - se vi Haa - bet alt - for nøj - e,

poco f

p

for - svin - der det i Tvivel og Frygt!

Ped. *

Ped. *

No 10. ARIE.

(3. Akt, 7. Scene.)

Allegro assai. Viol. con sord.

mf *p* *mf* *p* *mf* *p* *mf* *p*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Nanna.

O him - mel - - ske Mag - ter, I knu - - se mit Haab! I

mf *p* *pocof* *p* *pocof* *p* *simile*

Leo. * Leo. * Leo. *

kn - se mit Haab! Hvo styr - - ker mig Sva - ge mod Gu - - der - - nes

Arm? Hvo ag - - ter min Kla - ge? Hvo mær - - ker min Harm? Ha,

cresc. *mf*

Poco adagio.

Allegro.

hvem kan jeg ro - re? ha, hvem kan jeg ro - re? Mon Jor - - den vil hø - re, mon

p *pp* *p*

Jor - den vil hø - re af - mæg - ti - ge Raab, som Him - len for -

cresc.

ag - ter? O him - mel - ske Mag - ter, I knu - se mit Haab! I

p *cresc.*

Led. * Led. *

kn - se mit Haab! Hvo styr - ker mig Sva - ge mod Gu - der - nes

p

Led. * Led. *

Arm? Hvo ag - ter min Kla - ge? Hvo mær - ker min Harm? Ha,

poco f *p* *poco f* *p* *cresc.* *mf*

Led. * Led. *

Poco adagio.

Allegro.

hvem kan jeg hø - re? ha, hvem kan jeg hø - re? Mon Jor - - den vil

p *pp* *poco f* *p*

Led. *

hø - re, mon Jor - - den vil hø - re af - mæg - ti - - ge Raab, som

poco f *p* *cresc.*

Led. *

Him - - - len for - ag - ter?

f *mf* *p* *mf* *p* *mf* *p*

Led. * Led. * Led. * Led. *

mf *p* *pp*

Led. * Led. * Led. * Led. *

Largo.

Første Chor.

Nº 11. FINALE.

(3. Akt, 9. Scene.)

Sopr. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Alt. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Ten. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Bas. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Sopr. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Alt. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Ten. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Bas. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Sopr. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Alt. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Ten. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Bas. Tord - ner, brø - ler! Stor - me,

Largo.

fz *dim.* *fz* *dim.* *fz* *dim.*

Ped. ** Ped.* ** Ped.* ***

tu - der! Hy - ler, hy - ler,

tu - der! Hy - ler,

tu - der! Hy - ler,

fz *dim.* *f* *Str.* *f*

Fl. Ob. *Viol.*

Ped. ** Ped.* ** Ped.* ***

D. M. IX.

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

f *str.* *p* *dim.*

hy - ler, Men - nesker og Gu - der, hy - ler,

hy - ler, Men - nesker og Gu - der, hy - ler,

hy - ler, Men - nesker og Gu - der, hy - ler,

fz *dim.* *f* *dim.* *dim.* *simile*

hy - ler, Men - ne - sker og Gu - der,

hy - ler, Men - ne - sker og Gu - der,

hy - ler, Men - ne - sker og Gu - der,

ved den sto - re Bal - ders Grav!

ved den sto - re Bal - ders Grav!

ved den sto - re Bal - ders Grav!

p cresc. mf p più p

Andante.
Thor.

Kri - - gens høj - - e Gu - - der græ - de, græ - - de ved en

mf

resc.

mf

Led. *

Kæm - pers Lig. Ak vor Bal - der, A - sers Glæde, kjæ - len El - skov fæld - te dig!

p

poco f

p

Chor.

Sopr.

Alt.

Ten.

Bas.

Ak vor Bal - der, A - sers Glæde, kjæ - len El - - skov fæld - te dig!

mf

p

mf

f

mf

ten.

Led. *

Andantino.

Rota.

Ned - lags hær - de - de Gud - in - der sør - ge ved en Kæm - pers Lig.

Bal - der, Jæt - ters O - - ver - vin - der, Lo - kes Ond - skab fæld - te dig!

Chor.

Bal - der, Jæt - ters O - ver - vinder, Lo - kes Ond - skab fæld - te dig!

Led. *

Andante con moto.

Hother.

Ho - - thers he - - de Taa - - re fly - - der ved den

pp *cresc.* *p*

Led. * Led. *

sto - - re Bal - - ders Lig. Æd - - le Bal - - der,

p

Led. * Led. *

di - - ne Dy - - der, ak, din Høj - - hed fæld - - te dig!

cresc. *mf*

Led. * Led. * Led. * Led. * Led. *

Chor.

Æd - - le Bal - - der, di - - ne Dy - - der, ak, din Høj - - hed

fz *f* *mf* *cresc.*

Led. * Led. * Led. *

fæld - - te dig!

f *p*

♩ *Led.* * *Led.* * *Led.* * *Led.* *

Nanna.

Se fra Hæl - vej Nan - na græde, from - me Halv - gud, ved dit Lig!

Viol. *Vel.* *p* *poco cresc.*

♩ *Led.* * *Led.*

Men - - ne - skers og Gu - - ders Glæ - de, Skøb - nen e - - ne fæld - te dig!

cresc. *fz.* *mf* *p*

* *Led.* * *Led.* *

Chor.

Men - ne - skers og Gu - ders Glæ - de, Skøb - nen e - - ne fæld - te dig!

p *cresc.* *f* *mf* *str. f*

p *cresc.* *f* *mf* *str. f*

p *cresc.* *f* *mf* *str. f*

♩ *Led.* * *Led.* * *Led.* * *Led.* * *Led.* *

Lento.

Thor og hans Følge.

O - din, din Bal - der er død!

poco a poco crescendo

fz *dim.* *p*

Leo. * Leo. * Leo. * Leo. *

Mange Stemmer

imellem Klipperne.

Sopr. All.

De tre Valkyrier.

Frig - ga, din Bal - der er død!

Den sto - re Bal - der er død!

Ten. Bas.

mf *dim.* *f* *dim.*

Leo. * Leo. * Leo. *

Tempo !^o

Første Chor.

Tord - - ner, brø - - ler! Stor - - me,

Andet Chor.

Tord - - ner, brø - - ler! Stor - - me,

Tredie Chor.

Tord - - ner, brø - - ler! Stor - - me,

Tempo !^o

fz *dim.* *f* *dim.* *fz* *dim.*

Leo. * Leo. * D. M. IX. Leo. *

tu - der! Hy - ler, hy - ler,

tu - der! Hy - ler,

tu - der! Hy - ler,

Fl. Ob. Viol.

fz *dim.* *f* *str.* *f*

Leo. * Leo. * Leo. *

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

hy - ler, Him - mel, Jord og Hav! Hy - ler,

f *str.* *p* *dim.*

Leo. * Leo. *

hy - - ler, hy - - ler, Men - - - ne_sker og

hy - - ler, hy - - ler,

hy - - ler, hy - - ler,

fz *dim.* *fz* *dim.* *simile*

Leo. * Leo.

Gu - - der, hy - - ler,

Men - - ne_sker og Gu - - der, hy - - ler,

Men - - ne_sker og Gu - - der, hy - - ler,

D. M. IX.

Men - nesker og Gu - der, ved den sto - re

Men - ne - sker og Gu - der,

Men - ne - sker og Gu - der,

Bal - ders Grav!

Bal - ders Grav!

Bal - ders Grav!

mf *str.* *p* *fag.* *sempre diminuendo* *ppp*

p *cresc.*

p

mf *str.* *p* *fag.* *sempre diminuendo* *ppp*

Led. *

D. M. IX.